

गायात्रस्य मासाः पृथक् सूर्यमासैर्विहीनास्तु कल्पेऽथवा
तेऽधिमासाः इति” ॥ इदमर्थे अधिमासानयनं तत्त्वोक्तं यथा
“कथितकल्पगतार्कसमागणो रविगुणो गतमाससमन्वितः ।
खट्वह्नै (२०) गुणितस्तिथिसंयुतः पृथगतोऽधिकमाससमा-
हृतात् (१५६३३०००००) ॥ रविदिना (१५५५२००-
००००००) प्रगताधिकमासकैः कृतदिनैः सहितो द्युगणो
विधोः” इति । अत्र वासना कल्पगताद्वा द्वादशगुणिता
रविमासा जातास्ते चैवादिगतचान्द्रतुल्यैः सौरैरेव युता-
स्तिथिगुणा इदमासप्रतिपदादिगततिथितुल्यैः सौरैरेव
दिनैर्युताः एतन्ने सौरा जातास्तेभ्यः पृथक् स्थितेभ्योऽधि-
मासानयनं तैराशिकेन, यदि कल्पसौरदिनैः कल्पाधिमासा
ब्रह्मन्ते तदैभिः किमिति फलम् गताधिमासाः तैर्दिनी-
कृतैः पृथक् स्थितः सौराहर्गणसहितस्यान्त्रो भवति यतः
सौराहर्गणान्तरमधिमासदिनान्त्रे” इति । सूर्यसिद्धान्तेऽप्यु-
क्तम् । “भवन्ति यशिनो मासाः सूर्येन्दुभगणान्तरम् । रवि-
मासोनितास्ते तु शेषाः सूर्याधिमासकाः” इति ॥ सूर्यचन्द्र-
भगणयोरन्तरं चन्द्रस्य मासा भवन्ति ते चान्द्रमासा रविमासो
निताः सन्तः शेषा अवशिष्टा ये चान्द्रमासास्तेऽधिकमासा एव
भवन्ति नान्ये । अनेन चान्द्रत्वमधिमासानां स्पष्टीकृतम् ।
अत्रोपपत्तिः । त्रिंशत्तिथ्यात्मकस्य रवीन्दुयुतिकालरूप-
दर्शान्तावधेयाहर्गण, द्वादशराशिमितेन सूर्येन्द्वन्तरेणैव सिद्धिः
अथमन्यथा दर्शान्ते जातस्य मन्दशीघ्रयोः सूर्येन्द्वोर्योगस्य
पुनर्दर्शान्ते सम्भवः । द्वादशराश्यान्तरं त्वेकं भगणान्तरमतो
भगणान्तरेण चान्द्रो मासः सिद्धः । सौरमासापेक्षया
यदन्तरेण चान्द्रमासानामधिकत्वं त एवाधिमासा इति ।
अधियज्ञः पु० अधिकतोयज्ञो यस्मात् प्रा० व० । परमेश्वरे ।
“अधियज्ञः कथं? कोऽन्ते” त्वर्जुन प्रश्ने । “अधियज्ञोऽहमे
वात् देहे देहभृतां वर !” इति भगवदुत्तरम् गीतायाम् ।
“अत्राग्निं देहेऽन्तर्यामित्वे न स्थितोऽहमधियज्ञः यज्ञा-
दिकर्मप्रवर्त्तकस्तत्फलदाता चेति” श्रीधरः । यथा च
तस्य सन्तान्त्यामित्वं तथा अधिदेवतायन्देऽन्तर्यामि-
ब्राह्मणे पुरस्ताद्दर्शितम् । यज्ञे विभ० अव्ययो० । यज्ञ-
मधिकृत्येत्यर्थे अव्य० । अधियज्ञं ब्रह्म जपेदिति मनुः,
याने विभ० अव्ययी० । अधियागमप्युक्तार्थे अव्य० । अधिकः
अधिकाङ्गयागः प्रा० व० । अधिकाङ्गे यागे पु० ।
अधियोग पु० अधिकयोगः प्रा० व० । क्रोतिप्रसिद्ध
यातिक्रमयोगे । स च गमनसमयलग्ने-तस्माद्वा चतुर्थे,
पञ्चमे, सप्तमे, नवमे, दशमे, वा अत्यतमस्थाने बुधजीव-

भागवाणां मध्ये द्वयोः स्थितौ सत्त्वां भवति । “योने
त्वेममथाधियोगमने केमं विपूणां वध इति” सुहू० ।
अधियोध पु० आधिक्येन युध्यति अधि+युध-अच् ।
अतियोजरि । विभ० अव्ययी० । योधे इत्यर्थे अव्य० ।
अधिरथ अध्याहूढः रथं रथिनम् अत्या० व० । अतिरथे ।
कर्णपितरि पु० । “विवेशाधिरथोरङ्गं यष्टिप्राणो ह्वयन्नि-
वेति” भा० आदि० । तस्यापत्यम् इज् । आधिरथिः
कर्णे पु० । कर्णपर्वणि भूरिप्रयोगोऽस्य ।
अधिराज् पु० अधिराजते अधि+राज-क्लिप् । साम्राज्यवति,
न्द्रे, सम्पन्नन्द्रे च “प्रायोपविष्टो गङ्गायासनाद्व्याधिराट्
त्रियमिति” भाग० । अधिकयोभान्ति लि० ।
अधिराज पु० अधिको राजा टच् समा० । अधीश्वरे साम्रा-
ज्यवति, नन्द्रे च । “शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्या-
विति” “हिमालयोनाम नगाधिराज” इति च कुमा० ।
अधिराज्य न० अधिकं राज्यं प्रा० व० । साम्राज्ये ।
“अत्यन्यान् पृथिवीपालान् पृथिव्यामधिराज्यभागिति” ।
अधिराज्य न० अधिकतं राष्ट्रमल प्रा० व० । राज्ये । विभ०
अव्ययी० । राष्ट्रमधिकृत्येत्यर्थे अव्य० ।
अधिरुक्त्रि वि० अधिकतं रुक्त्रमाभरणं येन प्रा० व० । अधि
गतसुवर्णाभरणे मानवे । अधिरुक्ता विनीयते” इति ऋ०
८, ४६, ३३, अधिरुक्ता अधिरुक्त्रमाभरणेति” भाष्यम् ।
अधिरुढ लि० अधि+रुह-कर्त्तरि-क्त । उपरिभागे आरो-
हणकर्त्तरि, अतिवृद्धिमिति च । [शयेनारोपिते ।
अधिरोपित लि० अधि+रुह-णिच्-युक् कर्मणि क्त । अति-
अधिरोहण न० अधि+रुह भावे-ल्युट् । उपर्यारोहणे ।
वज् । अधिरोहोऽप्यल पु० ।
अधिरोहणी स्त्री अधिरुह्यतेऽनया अधि+रुह-करणे
ल्युट् । (मङ्ग) इति, (सिद्धि) इति च प्रसिद्धे काष्ठवंशादि-
निर्मिते उच्चस्थानारोहणसाधने सोपानवन्दे । अधिरोहः
साधनत्वेनाख्यस्याः इति । अधिरोहणीत्यप्यल इति
यद्वक्तव्यमस्यः तन्मूलं वृत्त्यम् । रायसकुटादिभिः ल्युटैव-
तत्पदसाधनाज्ञास्य इत्यन्यता ।
अधिलोक अव्य० लोके विभ० अव्ययी० । लोके इत्यर्थे ।
अधिवक्तृ लि० अधि+वच-तच् । पक्षपातेन वक्तारि ।
“विद्याहेन्द्रो अधिवक्ता” इति ऋ० १, १००, १०, अधि-
वक्ता पक्षपातेन वचनयुक्त इति भा० । स्त्रियां ङीप् ।
अधिवचन न० अधि+वच-ल्युट् । पक्षपातेन कथने ।
“अधिकवचनं पक्षपातेन वचन”मिति साधवाचार्थः ।